

[Finansministeren.]

punkter. Man kan ikke sige: Det er værre, at en Landbruger kommer i Vanskeligheder og Nød, end at andre Mennesker kommer i Nød, f. Eks. arbejdsløse. For mig stiller i hvert Fald Spørgsmaalet om Tilskud sig principielt ens; der er mange tekniske Forskelligheder, men Spørgsmaalet stiller sig principielt ens, naar man skal tage Stilling til de forskellige Grupper indenfor vort Lands Befolkning. Jeg føler mig forvisset om, at Spørgsmaalet i hvert Fald bliver taget frem til Undersøgelse og Overvejelse indenfor Regering og Rigsdag i den Del af Samlingen, der er tilbage, og jeg kan godt erklære her, at principielt mener jeg ikke, der er noget forkert i at tage Spørgsmaalet op og eventuelt ogsaa løse det. Jeg mener blot, at teknisk maa det løses ved, at man bevilger et Tilskud, som saa anvendes til Rentelettelse.

Det ærede Medlem, der var Ordfører for det konservative Folkeparti (Schovelin), udtalte, at Lovforslaget var meget forsigtigt, hvad jeg for øvrigt forstod, at han billigede. Ja, det hænger netop sammen med, at Lovforslagets Hensigt ikke er at yde Tilskud, men at sætte Renteniveauet der, hvor Staten selv har sine Renteudgifter. Jeg tror, man fra alle Sider vil give mig Ret i, at dette Lovforslag har den specielle Hensigt at søge Renten nedsat, hvor man kan gøre det uden direkte Rentetilskud, og naar der ikke skal være Tale om det, tror jeg ikke, man kan gaa længere. Hvis der skal tales om Rentetilskud, bør det ordnes paa en anden Maade.

Naar jeg mener, at man bør gaa frem paa denne Maade, er det ogsaa, fordi jeg tror, at Lovforslagets Betydning overfor andre Pengeinstitutter bliver større, naar man trækker denne Linie op i Lovforslaget, end hvis man kom ind paa en Rentenedsættelse, som i sig selv indeholdt Tilskud. Hvis man her vedtog en Lov om Rentenedsættelse, saa enhver kunde sige, at Staten her gav Tilskud gennem en Rentenedsættelse, vilde en saadan Lovgivning formentlig ikke have den Betydning overfor andre Pengeinstitutter som en Lovgivning af den Art, vi her behandler. Thi saa vilde man sige: Vi er ikke Velgørere, vi kan ikke gøre saadan som Rigsdagen, der kan bevilge Penge til Folk, vi maa gaa frem efter det Renteniveau, som eksisterer nu. Men i det Øjeblik Staten

er med til at konstatere, at her ligger et nyt Renteniveau, er efter min Mening det moralske Tryk overfor de paagældende Institutioner i Retning af at følge Nedsættelsen større, end hvis der i selve Lovforslaget indeholdtes et Tilskud til Renten.

Jeg har da ogsaa det Haab, at dette Lovforslag sammen med alle de øvrige Bestræbelser, der udfoldes i samme Retning, vil bidrage til, at Renteniveauet trykkes noget.

Der er fra Regeringens Side ført Forhandlinger med Banker og Sparekasser om dette Spørgsmaal, og jeg tør sige, at der i hvert Fald var en almindelig Interesse for Spørgsmaalet i disse Kredse. Man fremhævede navnlig, at Renteniveauet var saa stærkt forskelligt i de forskellige Dele af Landet og indenfor de forskellige Institutter i de samme Dele af Landet. Det er netop denne Forskel, der vanskeliggør det for dem, der gerne vil noget længere ned, at tage Skridtet. Jeg har det Haab, at disse Forhandlinger og den Villie, der er indenfor Bank- og Sparekasserkredse til at gaa i den Retning, vil føre til et Resultat. Jeg kan endvidere meddele, at jeg har opfordret Kreditforeningernes og Hypotekforeningernes ledende Folk til en Forhandling, som vil finde Sted i næste Uge. Under denne Forhandling vil det Spørgsmaal, som blev fremdraget af den ærede Ordfører for det radikale Parti, nemlig Spørgsmaalet om 5 pCt.s Obligationerne, ogsaa blive drøftet. Jeg tror, det vilde være heldigt, om man for Tiden fik standset videre Udsendelse af 5 pCt.s Obligationer.

Jeg har det Haab, at samtlige disse Bestræbelser vil kunne give et heldigt Resultat med Hensyn til den almindelige Rentebyrde i vort Land.

Hauch: Naar jeg har tilladt mig at fremdrage Spørgsmaalet om Rentenedsættelse for Driftslaaneforeninger, er det, fordi jeg er vidende om, at dette Spørgsmaal beskæftiger en Del af Befolkningen i ret udpræget Grad. Jeg tror, det vilde være meget ønskeligt, om man søgte at faa klaret hele dette Spørgsmaal, og jeg skønner — hvilket jeg takker for —, at den højtærede Finansminister er i Begreb med at tilrettelægge en Udredning af det omtalte Forhold. Jeg skal i øvrigt i Tilknytning hertil sige, at jeg er ikke, i hvert Fald ikke